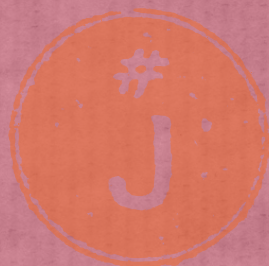

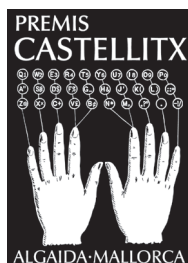
Bernat Fullana Garcias

Els caçadors de Son Granada

*Premi Especial per a autors locals
de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 1975

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PCI975-PAL-R-0054-0036

© del text: Bernat Fullana Garcias

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2013

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Bernat Fullana Garcias

Els caçadors de Son Granada

*Premi Especial per a autors locals
de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 1975

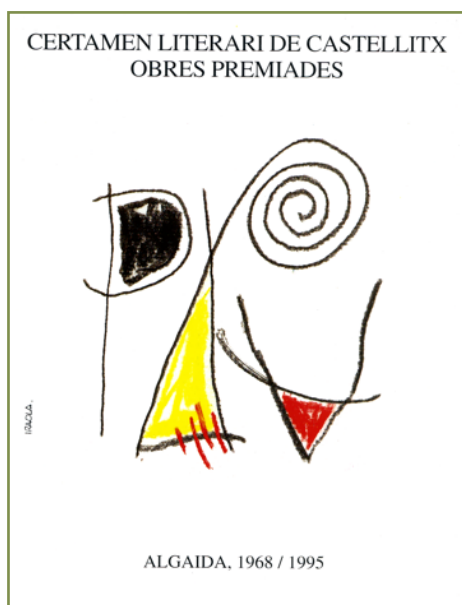

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PCI975-PAL-R-0054-0036

L'any 1975 el Certamen Literari es convocà sota la denominació *VIII Certamen de Poesia i Prosa i el VI Concurs de Poesia Popular (Glosats) en honor de Nostra Dona Santa Maria de la Pau de Castellitx*. Es presentaren un total de quaranta-un treballs que valoraren els jurats Guillem Colom Ferrà, Josep Maria Llompart de la Penya, Josep Melià Pericàs, Miquel Àngel Riera, Gabriel Janer Manila i Gabriel Oliver Oliver.

El glosat *Els caçadors de Son Granada* de Bernat Fullana Garcias fou publicada per primera vegada al recull *Certamen Literari de Castellitx. Obres premiades 1968/1995* (Algaida: Ajuntament d'Algaida, 1995).

La il·lustració de la coberta del volum que recull les obres guardonades als Premis Castellitx entre el 1968 i el 1995 és de Paco Iraola.

Els caçadors de Son Granada

Si n'hi ha molts que pretenen
de caçadors
també de bravejadors
tenen gran fama.
Mirau com aquesta trama
vaig preparar
sobre un fet que va passar
amb algaidins.
Per cert amb dos no molt fins
dins sa cacera;
són casats: un de nom, Pere,
i l'altre Miquel.
En Pere espòs de na Bel,
allota fina
i, amb en Miquel, na Tonina
està casada:
guapa, culta i refinada.
Detall normal
com a propi i natural
ja que, entre fines,
abunden les algaidines.

El cas s'està
que les varen convidar
a una caçada,
cert diumenge, a Son Granada
en bon matí.
Contents afirmen que sí
i digué en Pere:
«Allà hi ha bona cacera,
disfrutarem
i és ben segur que duren
taleca plena
perquè hi ha caça a balquena».
Com se suposa
ho consulten amb l'esposa
i elles: «Sí, sí!»
El cas la gelera omplir
Lo buit és fred
i, demés, no fa paret.
tot quedà a punt per la festa
del sendemà,
soparen prest i a colgar.
Per cert que, en Pere
dominat per la quimera
de la caçada,
passà la nit agitada;
es condormia
i somnis estranys tenia,
fins somiava
que tantes peces caçava
sense encaçar,
ni necessitat de ca,
ni escopetada
que, amb una camionada,
duu no podria.
però allò poc duraria:

Sobtosament
li apareix un corpulent
i monstruós
moneiot, molt espantós,
pegant grapada
que, sols d'una mossegada,
s'engolí entera
tota la caça que en Pere
va replegar;
mes aquest tant s'asustà
que emprengué el trot
i, com qui vol i no pot,
gens no es movia
tan esglaiat se sentia.
Pegant fort crit
despertà saltant del llit
i, ben estès,
baix d'ell va quedar i ofès.
Na Bel dormia
però tanta algaravia
la despertà.
—Ja t'aixeques? preguntà.
Contestà: —M'han aixecat!
—Que et passa Pere?
Sols no encens el llum? Espera
jo l'encendré.
—Ja trob que m'han encès bé
tota la nit!
—Però que fas baix el llit?
Seràs betzol?
—No hi cerc cucs de rossinyol,
ni hi ha tortugues!
—Vols dir clar lo que remugues?
—Que el bategot
faré causa el moneiot

que m'ha aglaçat!
—No comprec que t'ha passat!
Tu estàs boiet!
Vestit, que et pegarà fred,
si has de partir
que, en Miquel, prest serà aquí.
—Si ve en Miquel
jo no estic per caçar, Bel.
Perquè primer
és dormir que he menester.
I fet i dit
es va ficar dins el llit,
ben allargat.
—Caçadors de dins els plat!—
Va dir na Bel.
Mes veiem amb en Miquel
lo que passava:
Que s'albercoc esperava,
tan confiat
i dins el llit ben posat
que el company Pere
hi anàs, que encara espera.
Quedant enllà
sense a Son Granada anar
Molts, confiats,
es queden bocabadats.
Jo, amb tot lo dit,
això més he col·legit:
«Quan nostres faltes
o cuites, en mans dels altres,
purs confiam
no lamentem si fallam».
I vet aquí,
d'un diumenge de matí

ELS CAÇADORS DE SON GRANADA

la gran caçada,
com acabà a Son Granada.
Mes si he pecat
respecte a la veritat,
quan m'ho contaren
a mi primer m'enganyaren.
I així és el món:
Mals d'altres rialles són.
Adéu-siau
i tenguem tots bona Pau.

